Európai Parlament
2019-2024

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

P9_TA(2023)0460

A társasági adózásra vonatkozó szabályok további reformja

Az Európai Parlament 2023. december 12-i állásfoglalása a társasági adózásra vonatkozó szabályok további reformjáról (2022/2146(INI))

Az Európai Parlament,

– tekintettel a különböző tagállambeli társult vállalkozások közötti kamat- és jogdíjfizetések közös adózási rendszeréről szóló, 2003. június 3-i 2003/49/EK tanácsi irányelvre[1] (a továbbiakban: a kamat- és jogdíjfizetésekről szóló irányelv),

– tekintettel a különböző tagállamok anya- és leányvállalatai esetében alkalmazandó adóztatás közös rendszeréről szóló, 2011. november 30-i 2011/96/EU tanácsi irányelvre[2] (a továbbiakban: az anya- és leányvállalatokról szóló irányelv),

– tekintettel a belső piac működését közvetlenül érintő adókikerülési gyakorlatok elleni szabályok megállapításáról szóló, 2016. július 12-i (EU) 2016/1164 tanácsi irányelvre[3] (a továbbiakban: az adókikerülés elleni I. irányelv vagy az ATAD I irányelv), valamint az (EU) 2016/1164 irányelvnek a harmadik országokat érintő hibrid struktúrákból adódó diszkrepanciák tekintetében történő módosításáról szóló, 2017. május 29-i (EU) 2017/952 tanácsi irányelvre[4] (a továbbiakban: ATAD II irányelv),

– tekintettel az adózás területén történő közigazgatási együttműködésről és a 77/799/EGK irányelv[5] hatályon kívül helyezéséről szóló, 2011. február 15-i 2011/16/EU tanácsi irányelvre (a továbbiakban: az adózás területén történő közigazgatási együttműködésről szóló irányelv vagy DAC 1), a 2011/16/EU

---

1 HL L 157., 2003.6.26., 49. o.
2 HL L 345., 2011.12.29., 8. o.
3 HL L 193., 2016.7.19., 1. o.
4 HL L 144., 2017.6.7., 1. o.
5 HL L 64., 2011.3.11., 1. o.

irányelvnek az adózás területére vonatkozó kötelező automatikus információcsere tekintetében történő módosításáról szóló, 2014. december 9-i 2014/107/EU tanácsi irányelvre[1] (a továbbiakban: DAC 2), a 2011/16/EU irányelvnek az adózás területére vonatkozó kötelező automatikus információcsere tekintetében történő módosításáról szóló, 2015. december 8-i (EU) 2015/2376 tanácsi irányelvre[2] (a továbbiakban: DAC 3), a 2011/16/EU irányelvnek az adózás területére vonatkozó kötelező automatikus információcsere tekintetében történő módosításáról szóló, 2016. május 25-i (EU) 2016/881 tanácsi irányelvre[3] (a továbbiakban: DAC 4), a 2011/16/EU irányelvnek a pénzmosás elleni küzdelemmel kapcsolatos információkhoz való adóhatósági hozzáférés tekintetében történő módosításáról szóló, 2016. december 6-i (EU) 2016/2258 tanácsi irányelvre[4] (a továbbiakban: DAC 5), a 2011/16/EU irányelvnek az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukciókkal kapcsolatban az adózás területére vonatkozó kötelező automatikus információcsere tekintetében történő módosításáról szóló, 2018. május 25-i (EU) 2018/822 tanácsi irányelvre[5] (a továbbiakban: DAC 6), valamint az adózás területén történő közigazgatási együttműködésről szóló 2011/16/EU irányelv módosításáról szóló, 2021. március 22-i (EU) 2021/514 tanácsi irányelvre[6] (a továbbiakban: DAC 7),

– tekintettel az európai uniós adóügyi vitarendezési mechanizmusokról szóló, 2017. október 10-i (EU) 2017/1852 tanácsi irányelvre[7] (a továbbiakban: az uniós vitarendezési irányelv),

– tekintettel a 2013/34/EU irányelvnek a társaságiadó-információk egyes vállalkozások és fióktelepek általi közzététele tekintetében történő módosításáról szóló, 2021. november 24-i (EU) 2021/2101 európai parlamenti és tanácsi irányelvre[8] (a továbbiakban: az országonkénti nyilvános jelentéstételről szóló irányelv),

– tekintettel az Unióban a multinacionális vállalatcsoportokra és a nagy volumenű belföldi vállalatcsoportokra vonatkozó globális minimum-adószint biztosításáról szóló, 2022. december 14-i (EU) 2022/2523 tanácsi irányelvre[9] (a továbbiakban: a második pillérről szóló irányelv),

– tekintettel a Bizottság elfogadásra váró, különösen a közös társaságiadó-alapról (COM(2016)0685), a közös összevont

---

1 HL L 359., 2014.12.16., 1. o.
2 HL L 332., 2015.12.18., 1. o.
3 HL L 146., 2016.6.3., 8. o.
4 HL L 342., 2016.12.16., 1. o.
5 HL L 139., 2018.6.5., 1. o.
6 HL L 104., 2021.3.25., 1. o.
7 HL L 265., 2017.10.14., 1. o.
8 HL L 429., 2021.12.1., 1. o.
9 HL L 328., 2022.12.22., 1. o.

társaságiadó-alapról (COM(2016)0683) és a digitális gazdaság adóztatásáról szóló csomagról (COM(2018)0147 és COM(2018)0148) szóló javaslataira, valamint a Parlament e javaslatokkal kapcsolatos álláspontjaira,

– tekintettel a Bizottság „Úton a hatékonyabb és demokratikusabb uniós adópolitikai döntéshozatal felé” című, 2019. január 15-i közleményére[1] ,

– tekintettel „A helyreállítási tervet támogató igazságos és egyszerű adózásra irányuló új cselekvési terv” című, 2020. július 15-i bizottsági közleményre (COM(2020)0312),

– tekintettel „A 21. század társasági adózása” című, 2021. május 18-i bizottsági közleményre (COM(2021)0251),

– tekintettel az uniós költségvetés saját forrásainak következő generációjáról szóló, 2021. december 22-i bizottsági közleményre[2],

– tekintettel a multinacionális csoportokra az Unióban alkalmazandó globális minimum-adómértékről szóló, 2021. december 22-i tanácsi irányelvre irányuló bizottsági javaslatra (COM(2021)0823), valamint a Parlament e javaslattal kapcsolatos álláspontjára[3],

– tekintettel „A saját források következő generációjára vonatkozó kiigazított csomag” című, 2023. június 20-i bizottsági közleményre[4],

– tekintettel a Gazdasági és Pénzügyi Tanács 2022. december 6-i következtetéseire,

– tekintettel a „Tax compliance costs for SMEs – An update and a complement: final report” [A kkv-k adóügyi megfelelési költségei – Frissítés és kiegészítés: zárójelentés] című, 2022. januári bizottsági tanulmányra,

– tekintettel az Európa jövőjéről szóló konferencia végeredményéről szóló jelentésre, valamint az Európa jövőjéről szóló konferencia következtetéseinek nyomon követéséről szóló, 2022. május 4-i európai parlamenti állásfoglalásra[5],

– tekintettel a hitelfinanszírozás adóelőnyét csökkentő támogatásra és a kamatok társasági adóból való levonhatóságának korlátozására vonatkozó szabályok megállapításáról szóló tanácsi irányelvre irányuló, 2022. május 11-i bizottsági javaslatra (COM(2022)0216),

---

1 https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/hu/IP_19_225
2 https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/hu/ip_21_7025
3 HL C 479., 2022.12.16., 89. o.
4 https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/hu/ip_23_3328
5 HL C 465., 2022.12.6., 109. o.

– tekintettel a magas energiaárak kezelését célzó vészhelyzeti beavatkozásról szóló, 2022. október 6-i (EU) 2022/1854 tanácsi rendeletre,

– tekintettel a „Vállalkozás Európában: Társaságiadó-keret” (BEFIT) című tanácsi irányelvre irányuló javaslattal kapcsolatos, hatásvizsgálat céljából indított, 2022. október 13-i bizottsági véleményezési felhívásra,

– tekintettel az Ursula von der Leyen, a Bizottság elnöke által az Európai Parlament 2022. október 19-i plenáris ülésén tartott, az Európai Tanács 2022. október 20–21-i ülésének előkészítéséről szóló beszédre,

– tekintettel az Ursula von der Leyen, a Bizottság elnöke által az Európai Parlament 2022. szeptemberi plenáris ülésén tartott, az Unió helyzetéről szóló beszédre,

– tekintettel az európai szemeszter keretében készült, 2023. évi bizottsági országjelentésekre,

– tekintettel „Az EU hosszú távú versenyképessége: előretekintés a 2030 utáni időszakra” című, 2023. március 16-i bizottsági közleményre (COM(2023)0168),

– tekintettel az adózásról szóló 2023. évi éves bizottsági jelentésre[1],

– tekintettel az Európai Tanács 2023. március 23-i következtetéseire,

– tekintettel a káros adózási gyakorlatokkal kapcsolatos uniós politika reformjáról (beleértve a magatartási kódexszel foglalkozó csoport reformját) szóló, 2021. október 7-i állásfoglalására[2],

– tekintettel a nemzeti adóreformok uniós gazdaságra gyakorolt hatásáról szóló 2022. február 15-i állásfoglalására[3],

– tekintettel a helyreállítási stratégiát támogató méltányos és egyszerű adózásról szóló, a Bizottságnak szóló ajánlásokat tartalmazó 2022. március 10-i állásfoglalására (a Bizottság júliusi cselekvési tervének és annak héával, a vállalkozások adózásával és az egyéni adózással kapcsolatos 25 kezdeményezésének EP általi nyomon követése)[4],

---

1 https://taxation-customs.ec.europa.eu/taxation-1/economic-analysis-taxation/annual-report-taxation_hu

2 HL C 132., 2022.3.24., 167. o.

3 HL C 342., 2022.9.6., 14. o.

4 HL C 347., 2022.9.9., 211. o.

– tekintettel a forrásadó európai keretéről szóló, 2022. március 10-i állásfoglalására[1],

– tekintettel „Az új technológiák hatása az adózásra: kriptoeszközök és blokklánc-technológia” című, 2022. október 4-i állásfoglalására[2],

– tekintettel a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) az adóalap-erózióról és a nyereségátcsoportosításról (BEPS) szóló, 2013. július 19-i cselekvési tervére,

– tekintettel a Bizottság „agresszív adótervezési mutatókra” vonatkozó tanulmányaira[3],

– tekintettel az OECD/G20-ak adóalap-erózióval és nyereségátcsoportosítással kapcsolatos 2015. októberi zárójelentéseire,

– tekintettel az OECD/G20-ak BEPS-szel foglalkozó inkluzív keretének a gazdaság digitalizációjából fakadó adóügyi kihívások kezelését célzó kétpilléres megoldásról szóló, 2021. október 8-i nyilatkozatára, amelyhez 2022. december 16-ig 141-ből 138 tagállam csatlakozott, és amelyet ugyanennyien jóváhagytak,

– tekintettel az OECD/G20-ak inkluzív kerete által 2020. október 14-én elfogadott, az első és a második pillérre vonatkozó tervekről szóló jelentésekre, valamint az OECD „A digitalizációból fakadó adóügyi kihívások – gazdasági hatásvizsgálat” című, 2020. október 12-i gazdasági elemzésének és hatásvizsgálatának eredményeire,

– tekintettel az OECD/G20-ak BEPS-szel foglalkozó inkluzív keretének a 15%-os globális minimumadó hazai végrehajtására vonatkozó, 2021. december 20-i, második pilléren alapuló modellszabályaira,

– tekintettel az OECD/G20-ak adóalap-erózióval és nyereségátcsoportosítással (BEPS) foglalkozó átfogó keretének a gazdaság digitalizációjából fakadó adóügyi kihívások kezelését célzó kétpilléres megoldásról szóló nyilatkozatára, amelyhez 141-ből 137 tagállam csatlakozott, és amelyet 2021. november 4-én hagytak jóvá,

---

1 Európai Parlament, *Jelentés a forrásadó európai keretéről*, 2022. február.

2 HL C 132., 2023.4.14., 15. o.

3 „Study on Structures of Aggressive Tax Planning and Indicators – Final Report” (Taxation paper, 61. szám, 2016. január 27.), „The Impact of Tax Planning on Forward-Looking Effective Tax Rates” (Taxation paper, 64. szám, 2016. október 25.), valamint „Aggressive tax planning indicators – Final Report” (Taxation paper, 71. szám, 2018. március 7.).

– tekintettel a forrásadó-többlet gyorsabb és biztonságosabb rendezéséről szóló tanácsi irányelvre irányuló, 2023. június 19-i bizottsági javaslatra (COM(2023)0324),

– tekintettel az Egyesült Államok 2022. augusztus 16-i 117-169. sz. közjogi törvényére, amely az infláció csökkentéséről szóló jogszabályként ismert,

– tekintettel eljárási szabályzata 54. cikkére,

– tekintettel a Költségvetési Bizottság levelére,

– tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére (A9-0359/2023),

A. mivel a tagállamok saját gazdaságpolitikájukról – különösen adópolitikájukról – az uniós szerződések, különösen az azokban foglalt egyhangúsági szabály által garantáltak szerint szabadon dönthetnek; mivel a megfelelő adóbeszedés biztosítása szempontjából a tagállamok érdekében áll, hogy jól működő adórendszerrel rendelkezzenek; mivel bár az adópolitika nagyrészt továbbra is a tagállamok hatáskörébe tartozik, az egységes piac megköveteli a tagállamok közötti és uniós szintű koordinációt és együttműködést az adópolitika kialakítása terén az egységes piac további integrációja, a gazdasági torzulások elkerülése és a káros adóverseny elkerülése érdekében;

B. mivel a Szerződések értelmében az adópolitika nemzeti hatáskörbe tartozik, az adóügyi szuverenitás pedig az uniós jogrend egyik alapelve; mivel a Szerződésekben előírt egyhangúsági követelményt a tagállamok nagyon magas szintű felelősségvállalásával kell ellensúlyozni, és annak összhangban kell lennie az Európai Unióról szóló szerződés 4. cikkének (3) bekezdésén alapuló lojális együttműködés elvével; mivel ez az elsődleges jogi keret lehetővé teszi az uniós tagállamok közötti magas szintű jogalkotási koordinációt és közigazgatási együttműködést; mivel az egységes piac integritásának és a tisztességes és átlátható adóversenynek a megőrzése érdekében szükség van ilyen koordinációra és együttműködésre;

C. mivel a méltányos és hatékony adórendszer fogalma nem feltétlenül jár magasabb általános adómértékkel;

D. mivel az európai polgárok nehezen tudnak boldogulni, és az alacsony jövedelmű háztartások mellett a középosztály is egyre nagyobb mértékben érintett, és számos vállalat különböző kihívásokkal néz szembe; mivel más vállalatok, különösen az energiaágazatban, rendkívüli nyereségre tettek szert;

E. mivel 2021. november 4-én az OECD/G20-ak a BEPS-szel foglalkozó inkluzív keretének 141 tagjából 137-en – köztük az összes uniós

tagállam – megállapodtak a nemzetközi adórendszer reformjáról egy kétpilléres megoldás keretében, amelynek célja a gazdaság digitalizációjából eredő kihívások kezelése, és amelynek részeként egy többoldalú megállapodás alapján korlátoznák a nyereségátcsoportosítást;

F. mivel „Tax compliance costs for SMEs: An update and a complement” [A kkv-k adózási fegyelemmel kapcsolatos költségei: frissítés és kiegészítés] című, 2022. januári bizottsági jelentése szerint a kkv-k teszik ki jelenleg az Európai Unió (EU-28) nem pénzügyi üzleti ágazatának szinte valamennyi vállalkozását (99,8%), az EU-28 teljes foglalkoztatásának kétharmadát (66,6%) és a nem pénzügyi üzleti ágazat által előállított hozzáadott érték valamivel kevesebb mint háromötödét (56,8%);

G. mivel a BEPS cselekvési tervnek sikerült konszenzust kialakítania az OECD/G20-ak adóalap-erózióval és nyereségátcsoportosítással foglalkozó inkluzív keretében, amely több mint 139 országot és joghatóságot tömörít az adókikerülés és az agresszív adótervezés elleni küzdelemmel kapcsolatos számos kérdésben;

H. mivel az agresszív adótervezés hatással lehet az adófizetők adómegfelelési szabályoknak való megfelelésére, valamint a vállalatok versenyképességére és az adóbevételek stabilitására; mivel az agresszív adótervezés és a káros adóverseny negatív hatással lehet az egységes piac működésére;

I. mivel az Unió jó példával járt elöl, és a nemzetközi megállapodásokat a koordinációt és az Unió adócsalás, adókikerülés és agresszív adótervezés elleni küzdelmét javító irányelvekbe ültette át; mivel a tagállamok bizonyos fokú sokféleséget mutattak az OECD BEPS cselekvési tervének kezelése terén;

J. mivel a magatartási kódexszel foglalkozó csoport (társasági adózás) folytatta a tagállamok káros adóintézkedéseinek azonosítására és visszaszorítására irányuló feladatát; mivel a pénzügyminiszterek 2022. november 8-án megállapodtak a magatartási kódex megerősítéséről; mivel úgy tűnik, hogy egyes vállalatok alkalmazkodnak az új adószabályokhoz, és agresszív adótervezési rendszereket alkalmazhatnak; mivel az OECD/G20-ak részt vevő országai 2015-ben jóváhagyták a nemzetközi adórendszernek az adókikerülés elleni küzdelmet célzó reformjára vonatkozó végleges BEPS-csomagot;

K. mivel az uniós tagállamokban az átlagos általános társaságiadó-kulcs változott: az 1995-ös 35%-ról 2023-ra 21,2%-ra esett vissza;

L. mivel 2023 júniusáig 143 joghatóság – köztük valamennyi uniós tagállam – megállapodott a nemzetközi adórendszer kétpilléres megoldás révén történő reformjáról;

M. mivel a 2020. december 16-i, jogilag kötelező erejű intézményközi megállapodás rendelkezik az új forrásokra vonatkozó ütemterv végrehajtásáról; mivel a Bizottság által 2021 decemberében javasolt új saját források a Next Generation EU visszafizetésének egy részét hivatottak fedezni; mivel 2023 júniusában a Bizottság a vállalati szektorhoz kapcsolódó saját forrást javasolt;

N. mivel az adópolitika széttöredezettsége, összetettsége és nem megfelelő digitalizációja számos akadályt teremt a vállalatok – többek között a kkv-k munkavállalói, az önálló vállalkozók és a polgárok – számára az egységes piacon, a bürokrácia, a kettős adóztatás kockázata és az adó-visszatérítés igénylésének nehézségei terén; mivel ezek az akadályok gátolják a határokon átnyúló gazdasági tevékenységet az egységes piacon; mivel ezen akadályok leküzdéséhez tagállamok közötti többoldalú együttműködésre és olyan digitális megoldások tagállamok általi sürgős bevezetésére van szükség, amelyek egyszerűsítik és csökkentik a vállalkozások adózási fegyelemmel kapcsolatos költségeit; mivel a szakpolitika széttöredezettsége olyan kockázatokat is jelent az adóhatóságok számára, mint az adóztatás kettős elmaradása és az arbitrázslehetőségek (adótervezés); mivel egyes tagállamok olyan rendszereket dolgoztak ki, amelyek a nemzeti nominális adómértéknél alacsonyabb adózást eredményeznek, és versenyhátrányba sodorhatják a kkv-kat;

O. mivel a tagállamok továbbra is adóbevételektől esnek el a káros adózási gyakorlatok miatt, és a káros adózási gyakorlatok miatt kieső bevételek becsült összege évi 36–37 milliárd EUR és 160–190 milliárd EUR között mozog; mivel a szakpolitika széttagoltsága növelheti az adóhatóságok végrehajtási költségeit;

P. mivel a szolidaritási hozzájárulást az energiaágazatban működő egyes vállalatok rendkívüli nyereségére alkalmazták;

Q. mivel az EU szociális piacgazdaságán belül a megfelelő adószintek, valamint az egyszerű és egyértelmű adójogszabályok nem torzíthatják a gazdasági szereplők döntéshozatalát; mivel a szilárd adópolitikáknak támogatniuk kell a munkahelyteremtést és a gazdasági növekedést, valamint javítaniuk kell az EU és tagállamai versenyképességét;

R. mivel az adópolitika széttagoltságát fokozott koordinációval és együttműködéssel, illetve a tagállamok egyértelmű elkötelezettségével, valamint az adózással kapcsolatos irányelvek gyors és megfelelő átültetésével kell mérsékelni;

S. mivel a legtöbb uniós társaságiadó-rendszer nagyvonalú adócsökkentést tesz lehetővé a kamatfizetések során[1]; mivel a sajáttőke-finanszírozási költségeket – amely magában foglalja az osztalékfizetést is – nem lehet hasonló módon levonni; mivel a sajáttőke-finanszírozásra támaszkodó vállalatok – különösen ha ezek hitelekhez nehezen hozzájutó fiatal és kisvállalkozások – strukturális hátránnyal szembesülnek; mivel ez az adóelőny túlzott eladósodottsághoz vezető problematikus ösztönzőket teremt; mivel a vállalati sajáttőke-támogatások hatással lehetnek a tagállamok adóbevételeire, és azokat gondosan meg kell tervezni;

T. mivel a magánvállalatok – többek között a kkv-k – fő munkahelyteremtőként alapvető szerepet játszanak a társadalomban; mivel e szervezetek üzleti tevékenységük révén emberek milliói számára teremtenek munkalehetőségeket, ami viszont ösztönzi a működési környezetükben élő közösségek gazdasági és társadalmi fejlődését; mivel a verseny és az innováció ösztönzésével a magánvállalkozások elősegítik az erőforrások hatékony elosztását, ami a termelékenység növekedéséhez és a gazdasági növekedés fokozódásához vezet; mivel a magánvállalkozások tevékenysége adóbevételeket is termel az állam számára, amelyek az alapvető közszolgáltatások finanszírozására fordíthatók; mivel a magánvállalkozások a foglalkoztatás fő motorjaiként alapvető szerepet játszanak a társadalmak gazdasági és társadalmi fejlődésében, előmozdítják a haladást és javítják az emberek életminőségét;

U. mivel a Bizottság közzétette a „Vállalkozás Európában: Társaságiadó-keret (BEFIT)” című, az európai üzleti tevékenységekre vonatkozó egységes adózási szabályrendszerre irányuló javaslatát;

V. mivel a Bizottság által az adózás kapcsán adott jogalkotási lendületnek egyértelmű prioritásokat kell követnie az adócsalás és az adókikerülés elleni küzdelemhez, az igazgatási egyszerűsítés előmozdításához, a bürokrácia csökkentéséhez és a megfelelési költségek mérsékléséhez kapcsolódóan, különösen a kkv-k tekintetében;

1. emlékeztet arra, hogy bár az adópolitika továbbra is a tagállamok hatáskörébe tartozik, az egységes piac kiteljesítése, javítása és továbbfejlesztése érdekében bizonyos szintű adóügyi együttműködésre és harmonizációra van szükség; megjegyzi továbbá, hogy az adópolitikákra vonatkozó közös megközelítés elengedhetetlen a káros adóverseny és a nyereségátcsoportosítás kezeléséhez, valamint az adókikerülés és adókijátszás elleni

---

[1] Európai Bizottság, A hitelfinanszírozás adóelőnyét csökkentő támogatásra és a kamatok társasági adóból való levonhatóságának korlátozására vonatkozó szabályok megállapításáról szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslatot kísérő hatásvizsgálat (SWD(2022)0145).

küzdelemhez; rámutat, hogy az ilyen együttműködéshez valamennyi tagállam részéről kölcsönös bizalomra és jóhiszeműségre van szükség;

2. kéri a Bizottságot és a Tanácsot, hogy segítse a vállalatokat a beruházási környezet javításában, és gondoskodjon arról, hogy a társasági adózásnak való megfelelés egyszerűbb legyen, fenntarthatóbbá váljon és Európa versenyképességének javítását tartsa szem előtt;

3. hangsúlyozza, hogy az uniós tagállamok teljes felelősséggel tartoznak az adók megfelelő beszedéséért, és jogosultak saját adórendszerükről dönteni, tiszteletben tartva az egységes piacot és a többi tagállam adóztatási jogait; hangsúlyozza, hogy a jól működő adórendszerek és a nemzeti adóigazgatások kulcsszerepet játszanak az adók beszedésében, és a tagállami állami költségvetések szempontjából nagy jelentőséggel bírnak a fenntartható adóbevételek;

4. tudomásul veszi a Bizottság által előterjesztett, a kkv-k adózásának egyszerűsítéséről és a BEFIT-ről szóló csomagot; tudomásul veszi az Európai Tanács 2023. március 23-i következtetéseit, amelyek az általános szabályozási környezet egyszerűsítésére és az adminisztratív terhek csökkentésére szólítanak fel, valamint a Bizottság 2023. március 16-i közleményét, amely hangsúlyozza, hogy az uniós adózási keret kulcsfontosságú a növekedés és a magánberuházások támogatása szempontjából, különösen a határokon átnyúló beruházások előtt álló adózási akadályok felszámolása révén, valamint az EU adópolitikán belüli szerepvállalása a torzulások kezelésére, az egységes piac megfelelő működésének biztosítására és az egységes piac széttagoltságának megakadályozására irányul; hangsúlyozza, hogy uniós szinten olyan jól megtervezett megoldásokat kell elfogadni, amelyek figyelembe veszik a tagállamokban meglévő rendszereket, és nem rónak további, aránytalan és szükségtelen terheket a vállalkozásokra, különösen a kkv-kra;

5. hangsúlyozza, hogy rendkívül fontos az agresszív adótervezés[1] és adókijátszás elleni küzdelem, ugyanakkor elő kell mozdítani az adóügyi méltányosságot, átláthatóságot és biztonságot; kiemeli, hogy az adókijátszás, az adókikerülés és az agresszív adótervezés kezelése további adóbevételt fog biztosítani, amely segíti a nemzeti kormányokat abban, hogy az adókat olyan szinten tartsák, amely támogatja a fenntartható gazdasági növekedést, valamint az EU költségvetési vonzerejét és versenyképességét;

6. kéri a Bizottságot, hogy emlékeztesse a tagállamokat az európai szemeszter keretében megfogalmazott ajánlások végrehajtására és a

---

1 OECD, Aggresszív adótervezés.

nemzeti helyreállítási és rezilienciaépítési tervek agresszív adótervezéssel kapcsolatos értékelésére;

7. elismeri az OECD/G20-ak szintjén zajló nemzetközi fejleményekkel összhangban tett, az adókijátszás és az agresszív adótervezés ellen irányuló korábbi uniós intézkedéseket; tudomásul veszi a 2011 óta elfogadott számos adóirányelvet, amelyek az Unióban méltányosabb, egyszerűbb és hatékonyabb társasági adózást, valamint a vállalatokra vonatkozóan több adózási megfelelési kötelezettséget eredményeztek[1]; megjegyzi, hogy az említett irányelveknek több előnnyel, mint költséggel kell járniuk, valamint az uniós vállalatokra, különösen a kkv-ra vonatkozó adózási fegyelemmel kapcsolatos kötelezettségek és a vonatkozó költségek nem lehetnek aránytalanok; megjegyzi azonban azt is, hogy a Tanácsban olyan irányelveket blokkoltak, mint a pénzügyi tranzakciós adóra vagy a közös társaságiadó-alapra és a közös összevont társaságiadó-alapra irányuló javaslatok; e tekintetben kiemeli, hogy a Parlament 2018-ban közös álláspontot fogadott el a közös összevont társaságiadó-alapról szóló irányelvről[2];

8. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy bizonyos esetekben a tagállamok eltérő módon hajtották végre és alkalmazták az adóügyi irányelveket, ami alááshatja az egységes piac megfelelő működését, és az adóalapok összehangolásának hiányához, nagyobb bürokráciához és magasabb megfelelési költségekhez vezethet; felhívja a tagállamokat, hogy biztosítsák az adóirányelvek teljes körű átültetését és az irányelvben megfogalmazott szándékoknak való megfelelést; e tekintetben sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a nemzeti adórendszerek, az adóhatóságok és általában véve az országok szélesebb értelemben vett közigazgatásával kapcsolatos különbségek kihatnak a szabályozásból eredő terhekre, különösen a kkv-k számára, mivel ezeknek akár 27 különböző adórendszert kell kezelniük, amint azt a Bizottság 2022 januárjában megjegyezte;; kéri a Bizottságot, hogy tegyen következetes, méltányos és egyértelmű ajánlásokat az irányelvek egyes tagállamokban történő átültetésére, valamint az irányelvek hatékony végrehajtására vonatkozóan; kéri a tagállamokat és az Európai Bizottságot, hogy a lehető legjobban használják ki az EU meglévő fórumait az uniós adójogszabályok tagállamokon belüli következetes végrehajtásának biztosítása érdekében;

9. kiemeli, hogy az adózási környezet – nevezetesen a társasági adózás – befolyásolja a befektetési döntéseket, és ezért a

---

1 Lásd különösen az adókikerülés elleni irányelveket (ATAD I és ATAD II), az adózás területén történő közigazgatási együttműködésről szóló irányelv módosításait (DAC 1–DAC 7), az anya- és leányvállalatokról szóló irányelv felülvizsgálatát, az uniós vitarendezési irányelvet, az országonkénti nyilvános jelentéstételről szóló irányelvet vagy a második pillérről szóló irányelvet.

2 Elfogadott szövegek, P8_TA(2018)0087.

munkahelyteremtést, a fenntartható gazdasági növekedést és a versenyképességet befolyásoló tényezők egyike;

Az uniós vállalatok, különösen a kkv-k megfelelési terheinek csökkentése

10. megjegyzi, hogy a Bizottság szerint a nagy multinacionális vállalatok becsült adóügyi megfelelési költségei a befizetett adók körülbelül 2%-át, míg a kkv-k esetében mintegy 30%-át teszik ki; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy egyes tagállamok olyan adórendszereket dolgoztak ki, amelyek lehetővé teszik a multinacionális vállalatok és a kkv-k közötti különbségeket, és ezáltal versenyhátrányba helyezik a kkv-kat; emlékeztet arra, hogy a kkv-k a gazdasági növekedés és a munkahelyteremtés fő hajtóerői; felhívja az Európai Bizottságot, hogy az adópolitikákat úgy alakítsa ki, hogy azok könnyen végrehajthatók legyenek a kisebb vállalatok számára, csökkentve az általuk viselt költségeket és csökkentve az adójogszabályok szerinti adminisztratív kötelezettségeiket;

11. kéri a Bizottságot, hogy országonkénti bontásban készítsen uniós szintű tanulmányt az adózási fegyelemmel kapcsolatos költségek mértékéről, és készítsen átfogó értékelést a meghatározott forgatókönyvről; továbbá arra kéri a Bizottságot, hogy az értékelést követően tegyen kezdeményezést a magas megfelelési költségek kezelésére és az igazgatási terhek csökkentését célzó együttműködés fokozására;

12. megjegyzi, hogy az egységes piacon a munkavállalók és az önálló vállalkozók határokon átnyúló tevékenységei adóügyi és társadalombiztosítási szempontból adminisztratív tekintetben továbbra is bonyolultak; megjegyzi továbbá, hogy a távmunka nagyobb elterjedtsége súlyosbította ezt a problémát;

13. felhívja a Bizottságot, hogy nyújtson be átfogó értékelést a társasági adózás terén 2011 óta tett korábbi intézkedésekről, és tegyen közzé alapos hatásvizsgálatot a vállalkozásokra, különösen a kkv-kra nehezedő adminisztratív terhek enyhítésének legjobb lehetőségeiről, térképezze fel az átültetés terén az EU-ban tapasztalható valamennyi különbséget, és azonosítsa az egyszerűsítésre szoruló területeket, és biztosítsa, hogy a már amúgy is nyomás alatt álló vállalkozások észszerű időkeretet kapjanak a politikák végrehajtására; kiemeli az Európai Tanács 2023. március 22-i azon kérését, hogy a Bizottság végezze el az új jogalkotási javaslatok versenyképességének ellenőrzését, többek között az adózásra vonatkozóan, és hangsúlyozza, hogy bármely új javaslat benyújtásának – szükség esetén – hozzá kell járulnia az egységes piac zökkenőmentes működéséhez, integritásához és egyenlő versenyfeltételeihez, és nem róhat aránytalan terhet a vállalatokra; felhívja a Bizottságot, hogy az adózásra vonatkozó új jogalkotási javaslatokban vegye figyelembe az egyes tagállamokban már bevezetett megoldásokkal (többek között

digitális megoldásokkal) való kompatibilitást, amelyek hozzájárulnak a vállalkozásokra nehezedő terhek csökkentéséhez;

14. tudomásul veszi az Európa jövőjéről szóló, 2022. május 9-i konferencia eredményeit, valamint az EU versenyképességének fokozására és az egységes piac további elmélyítésére irányuló javaslatokat azzal a céllal, hogy az adókijátszás és adókikerülés megelőzése érdekében megvalósuljon az adópolitikák bizonyos szintű harmonizációja és összehangolása a tagállamokon belül, miközben támogatják a vállalatok gazdasági sikerét; várakozással tekint Ursula von der Leyen, a Bizottság elnöke által 2022. október 19-én bejelentett, arra irányuló javaslatra, hogy vezessenek be egységes versenyképességi ellenőrzést az uniós jogszabályokba; rámutat, hogy az új adójogszabályok kidolgozásakor figyelemmel kell lenni az uniós gazdaság versenyképességének fenntartására; elvárja, hogy a versenyképesség teljes mértékben tiszteletben tartsa a meglévő uniós munkaügyi és szociális normákat;

15. üdvözli a REPowerEU tervet és annak prioritásait, és arra kéri a tagállamokat, hogy az alapok felhasználásának felgyorsítása, a nagyobb versenyképesség elérése, valamint a kkv-k, a vállalatok és az ipari ágazat e program célkitűzéseinek elérésében való támogatása érdekében fontolják meg adóügyi intézkedések beépítését a Bizottság által javasoltaknak megfelelően módosított nemzeti helyreállítási és rezilienciaépítési tervükbe;

16. tudomásul veszi, hogy a második pillérben foglalt, a tényleges társasági adó 15%-os minimális szintjét garantáló modellszabályok elfogadását és az infláció csökkentéséről szóló egyesült államokbeli jogszabályra válaszul újra fellángolt az adókedvezményekről szóló vita; felhívja a Bizottságot, hogy elemezze az adójóváírásokkal kapcsolatos kísérleteket, különösen az uniós állami támogatások felülvizsgált keretén belül; megjegyzi azonban, hogy az egységes piac működésének megőrzése érdekében minden döntést összehangolt módon kell meghozni, összhangban a versenyjoggal és megakadályozva a nemzetközi támogatási versenyt; hangsúlyozza, hogy az adóösztönzőknek valódi beruházások vonzására kell irányulniuk, figyelembe véve az idősödő társadalommal, a tisztességes munkaügyi és szociális normákkal, valamint a zöld és digitális átállással kapcsolatos aggályokat;

17. megjegyzi, hogy a tagállamok mérlegelhetik a tőkebefektetések költségként történő teljes elszámolására irányuló politikákban való részvételt, és a tőkebefektetési adókedvezményre vonatkozó rendelkezések állandósítását a reálberuházások – különösen a kutatásba és fejlesztésbe történő beruházások – javítása és az éghajlat-politikai célok elérése, valamint Európa versenyképességének támogatása érdekében; kiemeli, hogy a tőkebefektetések költségként történő teljes elszámolása koordinált végrehajtást, körültekintő tervezést és meglehetősen gondos

igazgatást igényel annak érdekében, hogy megakadályozzák a jogosulatlan adótámogatások vagy az adózási visszaélések lehetőségét; ezért úgy véli, hogy az ilyen szakpolitikáknak rendszeres nyomon követéssel és a tovagyűrűző hatásokkal kapcsolatos elemzésekkel kell együtt járniuk;

18. felhívja a tagállamokat, hogy a magas inflációs ráták fényében enyhítsék a vállalatok, különösen a kkv-k terheit, például az energiaköltségek emelkedésének mérséklésére irányuló ideiglenes adóintézkedések révén, és a magasabb energiaárakból származó többletbevételeket fordítsák közvetlen és célzott segélyezésre a legkiszolgáltatottabb polgárok és a középosztály megsegítésére, valamint a válság által súlyosan érintett polgárok és vállalatok, különösen a kkv-k terheinek enyhítésére;

A második pillérre vonatkozó megállapodás

19. emlékeztet arra, hogy az OECD/G20-ak inkluzív kerete szintjén egy kétpilléres megoldást fogadtak el az adóztatási jogok elosztásáról és a multinacionális vállalatok globális nyereségére vonatkozó, legalább 15%-os minimális tényleges adókulcs alkalmazásáról, valamint üdvözli a nemzetközi megállapodást az uniós jogban végrehajtó második pillérről szóló irányelv elfogadását; kéri a Bizottságot, hogy tegyen jelentést a Parlamentnek a második pillére vonatkozó megállapodás harmadik országokon belüli ratifikációs folyamatának sikeréről;

20. megjegyzi, hogy az ingatag üzleti környezet és az egyre több uniós adóügyi irányelv kezelése mellett a vállalatok pénzügyi és emberi erőforrásaikat a második pillér szabályainak alkalmazására, valamint az OECD további iránymutatásának és az egyes tagállamok további értelmezésének tiszteletben tartására összpontosítják; tudomásul veszi a Bizottság által 2023. szeptember 12-én előterjesztett, a kkv-kra vonatkozó adózási egyszerűsítésről, a BEFIT-ről és a transzferárazásról szóló csomagot; várakozással tekint a különböző javaslatokról szóló tárgyalások megkezdése, valamint a második pillérre vonatkozó szabályok hatékonyságának és hatásának értékelése elé, nevezetesen a várt célokkal, a költség-haszon elemzéssel, az adókijátszás és adókikerülés elleni küzdelemmel, a káros adóversennyel és a magasabb adóbevételekkel összefüggésben;

21. megállapítja, hogy az első és a második pillérre vonatkozó szabályok csak azokra a multinacionális vállalatokra alkalmazandók, amelyek árbevétele meghaladja a 20 milliárd EUR küszöbértéket, és amelyek jövedelmezősége meghaladja a 10%-ot, illetve a 750 millió EUR-t; megjegyzi, hogy a legtöbb vállalat, különösen a kkv-k ezért mentesülnek e megállapodás alól; tudomásul veszi a Bizottság arra irányuló erőfeszítéseit, hogy a BEFIT-et a második pillérről szóló

nemzetközi megállapodásra és a második pillérről szóló uniós irányelvre építse;

22. tudomásul veszi, hogy az OECD/G20-ak BEPS-szel foglalkozó inkluzív keretének megállapodását olyan csomagnak szánták, amelynek célja, hogy mindkét pillér egyszerre legyen hatályban; tudomásul veszi az OECD/G20-ak BEPS-szel foglalkozó inkluzív keretének a gazdaság digitalizációjából fakadó adóügyi kihívások kezelésére szolgáló kétpilléres megoldásról szóló, 2023. július 11-i zárónyilatkozatát; sajnálatát fejezi ki az első és a második pillér eltérő időbeli sorrendje miatt; kellőképpen tudomásul veszi az első és a második pillérről szóló irányelv átültetésére vonatkozó nemzetközi forgatókönyvet;

23. tudomásul veszi a magatartási kódexszel foglalkozó csoport közelmúltbeli 2022-es reformját, amelynek célja a csoport hatáskörének kiterjesztése; felhívja a Bizottságot, a tagállamokat és a magatartási kódexszel foglalkozó csoportot, hogy nyújtsanak be értékelést a korábbi reformokról; emlékeztet 2021. október 7-i álláspontjára, amely szerint a második pillérrel összhangban alacsony adómértékekhez vezető adóintézkedéseket is be kell építeni az értékelésbe;

24. tudomásul veszi, hogy az Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa és a Bizottság között létrejött, a költségvetési fegyelemről, a költségvetési ügyekben való együttműködésről és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodásról, valamint az új saját forrásokról és az új saját források bevezetésére irányuló ütemtervről szóló, 2020. december 16-i intézményközi megállapodással[1] összhangban a Bizottság mérlegeli a BEFIT-kereten alapuló új saját forrás esetleges bevezetését, amint azt elfogadják; emlékeztet arra, hogy amennyiben az első pillér végrehajtása a jelenlegi mandátumon túlra halasztódik, a Bizottság kötelezettséget vállalt arra, hogy digitális illetéket terjeszt elő; tudomásul veszi, hogy a Bizottság ismételten elismerte, hogy a BEFIT a saját források szempontjából is releváns;

25. emlékeztet arra, hogy a Parlament már számos alkalommal, többek között a „Saját források: új kezdet az EU pénzügyei számára, új kezdet Európa számára”[2] című, nemrégiben elfogadott állásfoglalásban is támogatását fejezte ki a társasági adózáshoz kapcsolódó új saját forrásokkal, például a közös összevont társaságiadó-alappal (KÖTA), a digitális szolgáltatási adóval, valamint legutóbb az OECD adóalap-erózióval és nyereségátcsoportosítással foglalkozó inkluzív keretével összefüggésben az első pilléren alapuló saját forrással kapcsolatban; emlékeztet továbbá a pénzügyi tranzakciós adó uniós szintű bevezetésére irányuló felhívására, valamint arra, hogy további lehetőségként értékeljék a részvények vállalatok általi

---

1 HL L 433. I, 2020.12.22., 28. o.
2 Elfogadott szövegek, P9_TA(2023)0195.

visszavásárlására kivetett jövedéki adót, amint azt az Egyesült Államok infláció csökkentéséről szóló jogszabálya, valamint a közös és szabványosított forrásadó-keret javasolja;

26. kiemeli, hogy a társasági adókon alapuló, jól megtervezett új saját forrásoknak teljes mértékben összeegyeztethetőnek kell lenniük az egyszerűsített adórendszer célkitűzésével, és előmozdíthatják a költségvetési méltányosságot; felhívja a Bizottságot, hogy azonosítsa az adószabályok korszerűsítése és a lehetséges adóalapú saját források közötti szinergiákat;

27. tudomásul veszi a vállalati szektorhoz kapcsolódó átmeneti, statisztikai alapú saját forrásra vonatkozó bizottsági javaslatot, amelyet a BEFIT-hez kapcsolódó saját forrás esetleges létrehozásáig végre lehetne hajtani; úgy véli, hogy egy ilyen koherens módon kialakított saját forrásnak arra kellene ösztönöznie a tagállamokat, hogy gyorsítsák fel a BEFIT-ről szóló tárgyalásokat;

28. ismételten felhívja a tagállamokat, hogy fogadják el a NextGenerationEU (NGEU) hitelfelvételi költségeinek visszafizetését fedező új saját forrásokat, és a lehető leghamarabb finanszírozzák megfelelően az NGEU politikáit és prioritásait;

Az összehangoltabb és egyszerűsített társaságiadó-rendszer felé (BEFIT)

29. tudomásul veszi, hogy a BEFIT és az adózással kapcsolatos kkv-segélycsomag kiegészítik egymást, és mindkettő célja a vállalkozások számára az egyszerűsítés fokozása; felhívja a Bizottságot, hogy javasoljon olyan intézkedéseket, amelyek segítik a tagállamokat abban, hogy egy egyszerűsített, hatékony és versenyképes adórendszer felé mozduljanak el a vállalatok, különösen a kkv-k adminisztratív terheinek csökkentése érdekében; elismeri, hogy a visszatérítési eljárások, a levonások és a peres eljárások egyszerűsítése további megoldást jelent az adminisztratív terhek csökkentésére, különösen a kkv-k számára; e tekintetben tudomásul veszi a Bizottság 2023. júniusi javaslatát a forrásadó-többlet gyorsabb és biztonságosabb rendezéséről (FASTER), amelynek célja a határokon átnyúló beruházások fellendítése és az adóvisszaélések megelőzése a forrásadó-eljárások reformja révén, és felszólít annak gyors elfogadására és végrehajtására;

30. megjegyzi, hogy 1997 óta a társasági adózásra vonatkozó magatartási kódex az Unió elsődleges eszköze a vállalatokat közötti káros adóverseny megakadályozásában; hangsúlyozza, hogy ennek keretében a tagállamoknak felül kell vizsgálniuk, módosítaniuk kell vagy meg kell szüntetniük a káros adóversenynek minősülő meglévő adóügyi intézkedéseiket, és a jövőben tartózkodniuk kell újak bevezetésétől; e tekintetben üdvözli a vállalkozások adózására vonatkozó magatartási kódex reformjáról szóló, 2022. november 8-i

tanácsi következtetéseket, amelyek az EU-n belüli káros adózási gyakorlatok vizsgálata során vizsgált adóügyi intézkedések hatályára vonatkoznak; felhívja a társasági adózásra vonatkozó magatartási kódexszel foglalkozó csoportot, hogy teljes mértékben használja ki módosított megbízatását;

31. felkéri a Tanácsot, hogy további késedelem nélkül folytassa a tárgyalásokat az UNSHELL-javaslatról; emlékeztet a Bizottság eredeti szándékára és a Parlament 2023. január 17-i álláspontjára[1];

32. várakozással tekint a BEFIT és a HOT által a társaságiadó-rendszerekre vonatkozó jogi keret összetettségének csökkentésére gyakorolt várható hatások elé, amelyek elősegítik a közvetlen külföldi befektetések bevonzását, javítva az Unió versenyképességét, ezáltal csökkentve annak kockázatát, hogy a vállalatok Unión kívüli országokba telepedjenek át; megjegyzi, hogy a 21. század társasági adózásáról szóló bizottsági közlemény kimondja, hogy „[a] közös társaságiadó-rendszer hiánya az egységes piacon hátráltatja a versenyképességet …, és versenyhátrányt jelent a harmadik országbeli piacokhoz képest”; emlékeztet arra, hogy egy egyszerűbb keretrendszer az agresszív adótervezéssel kapcsolatos lehetőségeket is csökkenti;

33. Tudomásul veszi a Bizottság BEFIT-javaslatát, amelynek célja egy új és egységes uniós társaságiadó-szabálykönyv és a vállalkozások jövedelemadója közös adóalapjának a kialakítása; ezzel összefüggésben annak biztosítására kéri a Bizottságot, hogy az új javaslat egyértelműséget és kiszámíthatóságot biztosítson a vállalatok számára, és megkönnyítse a határokon átnyúló gazdasági tevékenységet; hangsúlyozza, hogy az ilyen javaslatnak figyelembe kell vennie az EU érdekeinek védelme érdekében globális szinten elért megállapodásokat vagy folyamatban lévő megbeszéléseket; megismétli, hogy a társaságiadó-keretekről szóló megállapodások akkor a leghatékonyabbak, ha globális szinten születnek;

34. megérti, hogy a BEFIT kezdeményezésnek lehetőséget kínál az adózási fegyelemmel kapcsolatos költségek kezelésére és az adminisztratív terhek csökkentésére, miközben hozzá kell járulnia az agresszív adótervezés minimalizálásához és az egyenlő versenyfeltételek előmozdításához a kkv-k számára; úgy véli, hogy az adózással kapcsolatos jogalkotási kezdeményezések során ki kell térni az adókijátszást, az adókikerülést és az adócsalást lehetővé tevő joghézagok orvoslására; megjegyzi, hogy a társasági adózási kerettel kapcsolatban folyamatos munkára van szükség, hogy e tekintetben kiigazításokat lehessen elvégezni;

35. emlékeztet arra, hogy úgy véli, hogy a BEFIT kezdeményezést a politikai folyamatnak támogatnia kell a változás politikai

---

1 Elfogadott szövegek, P9_TA(2023)0004.

támogatásának kiépítésében; tudomásul veszi a felülvizsgált hatásvizsgálati jelentést, amely tisztázza a korábbi társaságiadó-kezdeményezésekből levont tanulságokat, és kiegészíti az OECD kétpilléres megközelítésével való kapcsolatokat;

36. üdvözli a Bizottság hatásvizsgálat céljából indított véleményezési felhívásában is megfogalmazott, tervezett BEFIT-célkitűzéseket, melyek a következők: a különböző nemzeti adózási szabályok által előidézett bonyolult helyzet és a határokon átnyúló műveleteket is végző uniós vállalkozások megfelelési költségeinek csökkentése révén a vállalkozások ellenálló képességének növelése, a határokon átnyúló beruházások előtt álló akadályok felszámolása és az egységes piac vonzóbbá tétele a nemzetközi beruházások számára, az adminisztráció egyszerűsítésének előkészítése révén a tisztességes és fenntartható növekedésnek kedvező környezet megteremtése, valamint a tagállamok nemzeti költségvetései számára fenntartható adóbevételek biztosítása, ami különösen fontos a jelenleg kihívásokkal teli gazdasági éghajlati és társadalmi kihívások fényében; úgy véli, hogy az egységes adózási szabálykönyv alkalmazása hozzájárulhat a tagállamok közötti káros adóverseny és adókikerülés lehetőségeinek csökkentéséhez, miközben egyszerűsíti a társaságiadó-szabályokat az EU-ban;

37. hangsúlyozza, hogy az adóhatóságok kiemelkedő szerepet töltenek be a BEFIT reformja végrehajtásának biztosításában; azt tanácsolja, hogy a tagállamok, illetve a jövőbeli Fiscalis program biztosítson elegendő eszközt, többek között képzéseket is;

38. emlékeztet arra, hogy az Uniónak a közös szabálykönyv meghatározására irányuló korábbi kísérletei három tényezőt vettek figyelembe: a munkaerőt, az eszközöket és az értékesítést; tudomásul veszi a Bizottság azon kötelezettségvállalását, hogy az átmeneti rendelkezések átfogó felülvizsgálata keretében megvizsgálja a BEFIT adóalap képleten alapuló felosztásának bevezetésére irányuló lehetséges módosítást;

39. megjegyzi, hogy az Unión belül üzleti tevékenységet folytató vállalatoknak különböző adójogszabályokkal és adóhatóságokkal kell szembenézniük; kiemeli az egyablakos ügyintézési rendszerrel kapcsolatos elképzelést, amely az adminisztratív terhek csökkentésének és az egységes piac előtt álló adóügyi akadályok minimalizálásának egyik esetleges lehetőségeként lehetővé teszi az egyetlen, összevont adóbevallás benyújtását; e tekintetben kéri a tagállamokat, hogy fokozzák az adózók számára előnyös elektronikus nyilvántartási rendszer bevezetésével kapcsolatos erőfeszítéseiket; felhívja a Bizottságot annak az értékelésére, hogy az egyablakos ügyintézési rendszer bevezetése szükségessé teszi-e a társaságiadó-alap további harmonizációját és az adóztatási jogok tagállamok közötti méltányos és hatékony felosztására szolgáló képlet kidolgozását; felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg, hogy az

egyablakos ügyintézési rendszert esetleg lehetne-e tesztelni az egységes piacon működő és a második pillér szabályait alkalmazó üzleti csoportok esetében, ahol az új BEFIT-szabályokat nyomon követésként később építenék be; e tekintetben üdvözli a 2023. március 16-i bizottsági közleményt (COM(2023)0162), amely kiemelte az egyablakos ügyintézési rendszernek az akadályok lebontásában betöltött hasznos szerepét;

40. úgy véli, hogy az Unióban működő összes nagyon nagy vállalatot a jövőbeli BEFIT-javaslat hatálya alá kell vonni; felhívja a Bizottságot, hogy biztosítsa a kkv-k sajátos igényeinek kielégítését azáltal, hogy a BEFIT-et a kkv-k számára választhatóvá teszi, különösen azok számára, amelyek nem folytatnak határokon átnyúló üzleti tevékenységet; mindazonáltal üdvözli azokat a javaslatokat, amelyek lehetővé teszik a kisebb cégek számára, hogy önkéntes, egyszerűsített és harmonizált társaságiadó-keretre támaszkodjanak;

41. hangsúlyozza, hogy a társasági adózásban a hitelfinanszírozás adóelőnye – amely nagyvonalú adókedvezményeket tesz lehetővé a kamatfizetések tekintetében, miközben a sajáttőke-finanszírozási költségek nem vonhatók le hasonló módon –, kiemeli azokat a strukturális hátrányokat, amelyekkel a sajáttőke-finanszírozásra támaszkodó vállalatok szembesülnek, amelyek gyakran fiatalabb és kisebb vállalatok, amelyek kevésbé férnek hozzá a hitelhez; tudomásul veszi, hogy a múltban illegális tevékenységek révén visszaéltek a vállalati saját tőkére vonatkozó juttatásokkal; tudomásul veszi a Bizottság 2022. május 11-i javaslatát, amely a hitelfinanszírozás adóelőnyét a finanszírozás tőkepiacokon keresztül történő előmozdításának eszközeként kezeli ahelyett, hogy visszatartaná a hitelfinanszírozást, elismerve ugyanakkor a tagállamok adóügyi kérdésekben való szerepvállalását, valamint a Tanács 2022. december 6-i határozatát a javaslat vizsgálatának felfüggesztéséről; felkéri a Tanácsot, hogy a Bizottság segítségével értékelje újra és lehetőség szerint kezdje újra a javaslatról szóló tárgyalásokat; támogatja az adókikerülés elleni szigorú rendelkezések beépítését, beleértve a bizottsági javaslat 5. cikkében foglaltakat is, és ezzel összefüggésben felszólítja a tagállamokat, hogy biztosítsanak magas szintű védelmet az adóalap-erózióval szemben;

42. úgy véli, hogy az adórendszer kiszámíthatóságát erősítené, ha a tagállamok közös megegyezéssel rendelkeznének arról, hogy mi minősül nem torzító hatású adókedvezménynek; felhívja a Bizottságot, hogy értékelje a szabadalmi adókedvezmények és a szellemi tulajdonra vonatkozó egyéb rendszerek hatékonyságát a káros adózási gyakorlatokra vonatkozó BEPS cselekvési terv 5. intézkedésében meghatározott új nexus módszer keretében;

43. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy jelentősen növeljék a kutatás-fejlesztési és innovációs költségvetéseket az uniós GDP 3%-

ában meghatározott célkitűzés összehangolt módon történő elérése érdekében; kiemeli, hogy a magánkutatásra és -fejlesztésre irányuló, költségvetési szempontból felelősen alkalmazott célzott adókedvezmények (pl. adójóváírások, megnövelt engedmények vagy kiigazított értékcsökkenési ütemezés révén) hozzájárulhatnak a kutatásra és fejlesztésre fordított magánkiadások megemeléséhez, ami gyakran pozitív externáliákkal járhat; hangsúlyozza, hogy el kell végezni az ilyen pozitív externáliák rendszeres elemzését, és azt ki kell igazítani vagy hatályon kívül kell helyezni, amennyiben az ösztönzők nem érik el a kívánt eredményt; tudomásul veszi azt az értékelést, hogy ezek az ösztönzők hatékonyabbak a kkv-k számára, ha kiadásalapúak[1]; hangsúlyozza, hogy az ilyen adókedvezményeknek szigorúan összhangban kell lenniük a hatályos jogszabályokkal és az EU általános politikai prioritásaival; emlékeztet arra, hogy az Európai Beruházási Bank 2022/2023-as beruházási jelentése szerint a kutatásra és fejlesztésre fordított vállalati kiadások 2020-ban csupán az Unió GDP-jének 1,5%-át tették ki, az Egyesült Államokban és Japánban ezzel szemben a GDP 2,6%-át; megjegyzi, hogy ez a hiányosság csökkentheti az EU hosszú távú versenyképességét; e tekintetben üdvözli a 2023. március 16-i bizottsági közleményt, amelyben arra ösztönzi a tagállamokat, hogy biztosítsanak támogatást a kutatási és innovációs tevékenységek számára; felhívja a Bizottságot, hogy nyújtson be értékelést a magánkutatásra és -fejlesztésre vonatkozó leghatékonyabb és legcélravezetőbb adókedvezményekről;

44. kéri a Bizottságot, hogy az adózással kapcsolatos közigazgatási eljárások gyorsaságának, hatékonyságának, megbízhatóságának, átláthatóságának és rugalmasságának javítása érdekében végezzen hatásvizsgálatot az új technológiák használatáról; tudomásul veszi, hogy a Bizottság e hatásvizsgálatot követően az azonosított bevált gyakorlatok felhasználásával javaslatot tehet az adóhatóságok közötti együttműködés fokozására, ezáltal kevesebb bürokráciával, megfelelési költségekkel és adminisztratív terhekkel járó, vállalkozásbarát környezetet teremtve;

°

° °

45. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

---

1 Adóügyi albizottság, a következő témában 2022. július 11-én tartott meghallgatás: „The role of tax incentives and exemptions in the framework of the reform of corporate taxation and in the promotion of European economies' competitiveness” [Az adókedvezményeknek és -mentességeknek a társasági adó reformjának keretében és az európai gazdaságok versenyképességének előmozdításában betöltött szerepe].